

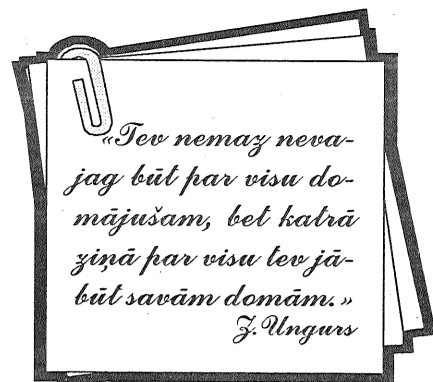
NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

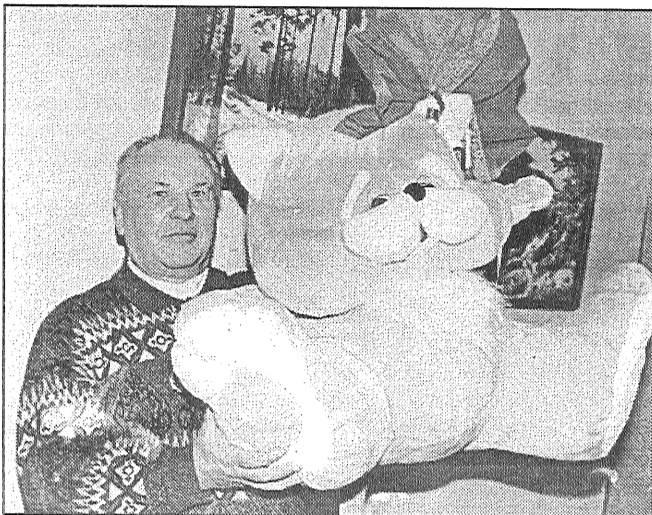
• Nr. 3 (7008)

• Sestdiena, 2000. gada 8. janvāris

• Cena Ls 0,22

Dāvanu maiss ir vaļā!

● Francis Jalinskis.

● Monika Kozere.

«**E**s patiešām zaudēju valodu,» teica Francis Jalinskis, ierodoties «Novadnieka» redakcijā pēc pārsteiguma balvas no SIA «Salang Preiļi» un ieraugot — pārsteigumu. Proti, SIA «Salang Preiļi» dāvināja mīksto rotaļlietu, kuru gan par rotaļlietu būs pagrūti dēvēt. Drīzāk tas tāds mīksts pieminēklis visām rotaļlietām un visiem minčiem, jo pārsteigums bija liels, pūkains, mīksts, nedaudz delverīga izskata, bet nepārprotami — runcis labākajos gados. Ar garum garu asti. Šo radijumu bija paguvuši iemīļot visi redakcijas darbinieki un katrs ar to nofotografējis. Tagad tas pametis mīksto krēslu redakcijas foajē un devies uz jaunajām mājām Jalinsku ģimenē. Tomēr Francis Jalinskis teica, ka runcim paredzams vēl tālāks ceļš, jo viņš to vedīšot mazmeitiņām Aijai un Aivai uz Rīgu. Viena ejot 1. klasē, bet otrajai aprītējuši divi gadiņi.

Tomēr pārsteigums savu uzdevumu bija veicis, jo arī avīzē viņam nopietnā un solīdā kunga, kurš strādā Preiļu lauksaimniecības departamenta meliorācijas daļā par vecāko inspektoru, un beidzot bija apradis ar domu, ka lielais runcis pieņākas tieši viņam, seņā parādījās smails.

Jautāts par to, cik sen lasa «Novadnieku» un kā šī avīze viņam patīk, Francis Jalinskis atbildēja:

— «Novadnieku» lasu kopš avīzes dibināšanas dienas. Vienmēr to abonēju uz gadu. Iepriekšējā reizē man kā gada abonentam bija paveicies saņemt ielūgumu uz Preses balli. Tajā bijām abi ar kundzi.

«Novadnieks», pēc manām domām, sniedz pietiekoši daudz informācijas par rajona dzīvi. Sevišķi interesē pirmo un otro lappušu materiāli, redaktora sagatavotais notikumu apskats, kurā vienmēr uzrakstīta patiesība, kāda tā ir.

Francis Jalinskis teica, ka iepriekšējā reizē, kad viņa fotogrāfija iekļuvusi avīzē, bijusi pirms divdesmit gadiem. Toreiz viņš saņēmis meliorācijas teicamnieka nosaukumu.

□□□

100 litrus 95 E markas benzīna no firmas «Avin SIA» Preiļu degvielas uzpildes stacijas «Novadnieka» balvu izlozē vinnēja Monika Kozere no Preiļiem. Pirms došanās pēc degvielas, Monika Kozere samulsusi stāstīja, ka pati gan diemžēl mašīnu nevadot, pie stūres parasti esot dēls Edgars.

Monika strādā kādas firmas caurlaidē un jāteic, ka pieder pie veiksmīgiem cilvēkiem. Gadu iepriekš viņa bija laimējusi ielūgumu uz Preses balli, bet šoreiz — benzīnu. Tomēr veiksmē uzsmaidot tikai «Novadnieka» akcijās. Citās izlozēs un loterijās parasti paliekot tukšā.

«Novadniekā» Monika Kozere izlasot visus rakstus pēc kārtas, avīzi lasot arī viņas vīrs Ēvalds, kas gan tagad esot kļuvis par bezdarbnieku, dēļ, kā arī meita Ligita, arrodvidusskolas audzēkne. Ģimenes jaunā paaudzī nopietnie raksti interesējoši mazāk, taču ziņas «Novadnieka» kalendārā par ballēm tiekot pat apvilktas ar zīmuli. Kozeru ģimene dzīvo siera rūpnīcas mikorajonā, un šajā sakarībā Monika žurnālistiem vēlēja daudz vairāk rakstīt par komunālajiem pakalpojumiem, par siltuma piegādi. Dzīvoklī esot auksti, ne vairāk par 14-15 grādiem siltuma, un tie speciālisti, kam šādos gadījumos jānāk sastādīt aktu par nepietiekošu apkuri, nemaz neesot sameklējami. Monika Kozere domā, ka aktīvākiem jābūt arī pašiem iedzīvotājiem. Daudzi samierinājušies ar aukstumu dzīvoklī un vairs nemēģina protestēt. Lūk, uz kādas skumjas nots beidzās saruna ar balvas ieguvēju Moniku Kozeri.

□□□

«**G**leznā es saskatu agru pavašari, kad kaut kas spraucas no zemes. Vai arī otrādi, ir rudens, un koki dzeltē. Vienādi vai otrādi, bet abi šie gadalaiki ir man ļoti mīļi, un šī glezna man arī ļoti patīk,» savu sajūsmu neslēpa Anita Skrauča no Rudzātiem, saņemot Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja dāvināto Jāņa Undas gleznu.

Iepriekšējā parakstīšanās kampaņā Anitai bija paveicies vinnēt ielūgumu uz Preses balli. Kā tas būtu bijis šoreiz, nav zināms, jo Anita Skrauča vēl pirms izlozes ieradās «Novadnieka» redakcijā un lūdza, lai viņas abonēšanas kvīts iz-

● Anita Skrauča.

lozē nepiedalās. Ģimene sēroja par nesen mirušu tuvinieci. Tomēr Preses balles laikā Anitas Skraučas abonenta kvīts bija tajā grozā, no kura tika vilktas kvītis ar laimējušo lasītāju uzvārdiem. Anitai paveicās kā balvu saņemt gleznu.

— Man ļoti ļoti patīk gleznas, un sen es par tām sapņoju, — stāstīja Anita.

Skrauču ģimene Rudzātu pagasta Alksnišos atjauno mājas ar romantisku nosaukumu — Ošudruvas.

— Mēs gribam, lai tajās būtu nevis modernisms, bet veclaicīguma un senānes elpa. Mēs cenšamies atdzīvīnāt to mājas garu, kāds tas bija vectēva laikos, — teica Anita.

Viņa nebeidza priecāties par gleznu, sakot, ka jau zina vietu, kurā to novietos, kā arī šo mākslinieka gara darbu atzina par nomierinošu.

Uz lūgumu dot novērtējumu «Novadniekam», Anita Skrauča teica, ka viņai ļoti patīk tie avīzes numuri, kuros ir dvēselīte, bet dažreiz avīze atnākot bez dvēselītes, auksta.

Arī no savas puses Anita Skrauča vēlējās «Novadniekam» ko dāvināt, tā bija ļoti garšīga torte ar brūniem čiekuriem pa virsu.

Nekas nav tik patīkami, kā dāvināt otram prieku, un te vieta, lai pateiktu paldis minētajām firmām, kas «Novadnieka» lasītājiem — šī gada abonentiem sarūpējusi dāvanas. Bez tam šīs isās sarunas sniedza ieskatu arī mūsu lasītāju ikdieniskajā dzīvē. Piekritīsiet, mēs, žurnālisti, taču biežāk virinām iestāžu kabinetu durvis, nekā aprunājamies ar jums, lasītāji.

L.Rancāne
J.Silicka foto

...Un sākas viss no gala

Gribam sākt jaunu dzīvi. Labāku, veiksmīgāku. Gribam, lai mums un mūsu tuviniekiem veselība labāka, lai viss labāk Jaunajā gadā. Kaut gan katrs saprotam, ka jaunais gads ir vecā turpinājums un nekur nepalikis tas, kas iesācies jau iepriekš.

Šis gads atnācis ne tikai ar skaistām salūtugunīm, bet ar vairākām būtiskām izmaiņām sociālajā likumdošanā. No 1. janvāra spēkā ir gan kompromisa grozījumi pensiju likumā, gan likumā par apdrošināšanu bezdarba gadījumā un likumā par valsts sociālo apdrošināšanu. Pieaugs pensionēšanās vecums, mazāki būs bezdarba pabalsti. Toties no valsts puses kā cēls žests tiek pasniegts sociālās iemaksas samazinājums darba devējiem par veselu 0,91 procentu un pat par veselu tūkstoti palielināti maksimālie ienākumi (Ls 15 000), no kuriem veicama iemaksa.

Janvārī pensiju likuma grozījumu dēļ skolas gatavojas pamest desmitā daļa pensijas vecuma skolotāju, Jūras akadēmija vispār jāslēdz ciet, jo nebūs pasniedzēju, kas lasa lekcijas, bet jaunie kadri nespējot pieteikties darbā.

Par spīti rūpīgai starptautisko organizāciju prasību izpildei ekonomikā un uzskatāmajam iekšzemes produkta pieaugumam pēdējos trīs gados, izņemot 1999. gadu, Latvijā ir viens no zemākajiem iekšzemes produkta rādītājiem uz vienu iedzīvotāju, kas nozīmē, ka Latvija ir viena no visnabadzīgākajām valstīm Eiropā. Nabadzīgāka pat par tām, kuras reformu ziņā no Latvijas atpaliek. Līdz ar to rodas jautājums, kāpēc valsts ekonomiskie sasniegumi neatspoguļojas iedzīvotāju dzīves līmeņa izaugsme, bet tikai Saeimas deputātu, ministru un ierēdņu prēmijās, valsts pilnvarnieku algās, premjera un valsts prezidentes aicinājumos. No Andra Šķēles Jaungada uzrunas ir pilnīgi skaidrs, ka valstī tiks paaugstinātas algas un pensijas tikai tad, ja cieniņim viens otru. Laikam jau ir īpaši svāri, kur izsver cieņas lielumu un smagumu. Un katrs tiek novērtēts pēc šīs «cieņas» apjoma. Pēc «cieņas» principa saņem portfeli, pēc «cieņas» principa — sodu, pēc «cieņas» un labas uzvedības principa arī agrāk piecas reizes tiesātais J.Kaļva, kas sodu izcieš par dzērumā izraisītu autoavāriju, īsi pirms gadumijas tiek izlaists no cietuma un izraisa kārtējo autoavāriju.

Ģenerālprokurora demisija parāda nopietnas krīzes pazīmes prokuratūras darbībā. Atlūgumu iesniedzis Krimināltiesiskā departamenta virsprokurors Oļģerts Šabanskis, par aiziešanu domā vēl citi. Kāpēc? Vai viņi kādu neciena, vai kāds pārstājis cieniņ viņus? Bet no pieredzes skaidrs, ka morālie faktori Latvijā pagaidām nav bijuši nevienas nopietnas demisijas pamatā. Lielākā daļa amatpersonu atstājušas savus krēslus, jo viņu aiziešanai ir radīti apstākļi, piemēram, kā amatu pielāgošana varas grupējumu interesēm. Ģenerālprokurora aiziešana pierāda, ka mūsu valsts tiesiskā vara — trešā vara — nav spējīga viņu aizstāvēt, jo tā ielaizās politiskā demagogijā un manipulācijās.

Politiskai elitei izdevīgāku ģenerālprokuroru kā J.Skrastiņu atrast būs grūti, jo J.Skrastiņš līdz šim bija politiskās stabilitātes garants. Padomājiet, kas notiks, ja Prokuratūra tik tiesām sāks izvīzēt apsūdzības reālajiem visu lielo afēru vaininiekiem? Tad tiesām, premjera vārdiem izsakoties, sekas būs pašreizējās varas gāšana.

Turpinājums 2. lappusē

